

Tretia nedeľa Veľkého pôstu sa nazýva "Krížupoklonnou". V slávnostnom sprievode sa vynáša kríž do stredu chrámu a zostáva tam na celý týždeň, spoločne s konaním zvláštneho rituálu poklôn, ktorý nasleduje po každej bohoslužbe.

Sme v polovici Veľkého pôstu. Na jednej strane fyzické a duchovné úsilie, ak je seriózne a trvalé, začína byť citeľné, jeho bremeno je ťažšie, naša únava evidentnejšia. Potrebujeme pomoc a povzbudenie, ktoré počujeme v čítaní z Evanjelia tejto nedele: "Kto chce ísť za mnou, nech zaprie seba samého, vezme svoj kríž a nasleduje ma" /Mk 8,34/. Avšak nemôžeme zobrať svoj kríž a nasledovať Krista, ak neprijmeme Jeho kríž, ktorý On prijal kvôli našej spáse. Je to kríž, ale nie náš, ktorý nás spasí. Je to Jeho kríž, ktorý dáva nielen zmysel, ale aj silu ostatným. Tu sa pred nás predkladá životodarný Kríž, aby nám boli pripomenuté Kristove utrpenia, aby sme boli občerstvení, utešení a povzbudení... Podobáme sa na tých, ktorí putujú po dlhej a náročnej ceste súc unavení vidia nádherný strom s mnohými listami sadnú si do jeho tieňa, aby si na chvíľu odpočinuli a potom, akoby obnovení pokračujú vo svojej ceste. Podobne teraz, v čase pôstu a namáhavej cesty a snahy bol pre nás "zasadený" kríž, aby nám poskytol odpočinok a osvieženie, aby sme mohli ľahšie dokončiť našu cestu...

Dosiahnuc polovicu pôstu, ukážme skutkami začiatok Božieho spôsobu života, pokúsme sa s vierou završiť naše úsilie, aby sme získali nekonečnú spokojnosť. V priebehu prvej časti Veľkého pôstu sa naše úsilie zameriavalo na naše vlastné očistenie, teraz si musíme uvedomiť, že toto očistenie nie je koncom v sebe samom, ale musí nás viesť k nazeraniu, chápaniu a osvojeniu si tajomstva Kríža a Vzkriesenia. Význam nášho úsilia sa teraz odhaľuje ako účasť na tomto tajomstve, na ktoré sme si tak zvykli, že jednoducho zabúdame na jeho význam.

o. Lukáš